

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۳۱ فروردین ۸۹

خطبه‌ی ولادت حضرت زینب (س)

بار خدایا، پروردگارا، از آن توست پادشاهی و خاص توست حمد و سپاس. هیچ خدایی جز تو نیست. تویی خداوند بردبار، کریم، مهربان، بخشنده، صاحب جلالت و اکرام. تویی آفریدگار آسمان‌ها و زمین. بار خدایا از تو درخواست می‌کنم بر تاج پیامبران، نگین برگزیدگان، رحمت زمین و آسمان، خاتم‌الانبیاء ابوالقاسم محمد و محمود و مصطفی (ص) و هم‌چنین بر خاندانش که همه از نیکان و پاکان و برگزیدگان بودند درود فرستی. درودی که جز تو کسی را یارای شمارش آن نباشد؛ که خود در قرآن کریم چنین فرمودی: که سلام و درود بر مؤمنانی که رستگار شدند. بندگان که نشان هدایت را یافتند و آن را چون گوهری گران‌بها حفظ کردند. خاندانی که در میان امت پیامبر (ص) دارای امتیازی شدند که خود وجود مبارک پیامبر (ص) به آن‌ها عطا فرمود و آن عطا از جانب فرشتگان وحی به آنان نازل شد و آنان را مورد محبت و حمایت خود قرار داد.

خواهران و برادران امروز مصادف است با میلاد سپیدار بلند شکیبایی، تقوا و شجاعت و زلال مهر، محبت و صفا و نمونه و نمایشگر اطاعت همراه با عشق به ایزد متعال. پرورش‌یافته در مکتب امیر مؤمنان و نور دیده‌ی مادرش حضرت زهرا (س) سید بانوان دو عالم یعنی حضرت زینب کبری (س) است و چه زیباست شنیدن بزرگی و مبارکی روز تولد ایشان از زبان مادر ارجمندش. خانم حضرت زهرا (س) در این باره چنین فرمودند: پدر گرامی‌ام رسول خدا (ص) آنگاه که دخترم زینب را در آغوش گرفتند چشمان مبارکشانش را به آسمان دوختند و زینب را محکم به سینه مبارکشانش چسبانند و فرمودند: شکر پروردگار کریم را که همان‌طوری که وعده فرموده به هر کس بخواهد پسر می‌دهد و به هر کس بخواهد دختر می‌دهد و به هر کس بخواهد هم دختر و پسر می‌دهد و اکنون دامن دخترم زهرا از نعمت دختری پر شده است که رسالت مرا به صبر و استقامت زنده خواهد داشت. آنگاه که دشمنان سعی می‌کنند تا با دهان خود نور را خاموش کنند، او آن را منور خواهد کرد. سپس شال مبارکشانش را از

دور گردن باز کردند و به دور زینب پیچیدند و آن را به آغوش من دادند و فرمودند: از خاندان من فرزندانى به دنیا خواهند آمد که دین خدا را با وعده‌های حقه‌ی آن به زمان‌های گذشته و آینده نشان دهند و در رسالت مرا یاری کنند.

بانو و سرور هستی حضرت زهرا (س) دختر گرامی‌شان را در آغوش گرفته و چنین فرمودند: چشم‌های هر انسانی چشمه‌ای از حوض کوثر است و پروردگار کریم در هر چشمی از الطاف خود آبی را قرار داد تا فضای آن را نمناک کند و هرگز آسیبی به آن نرسد و اگر رسید فقط از نور ظاهری محروم باشد و باطن چشم، عجایب خاصه را ببیند. من در چشم‌های دخترم عرش را می‌بینم و عظمت خلقت را تحسین می‌کنم و بسیار سپاس‌گزار نعمت الهی هستم و عشق به زینب یعنی عشق به حقیقت، پس حقیقت خلقت او، رسیدن به نهایت عزت یک انسان در اطاعت از خالق خود بود.

پس بیاییم در این میلاد مبارک، عشق به زینب (س) که همان عشق به حقیقت و حق بندگی خداوند است را بیاموزیم. زینب گونه فکر کنیم، زینب گونه صبر کنیم، زینب گونه عمل کنیم، زینب گونه حق طلب و کوبنده باشیم و زینب گونه در انتظار دولت حقه‌ی بقیة الله اباصالح المهدی (عج) باشیم.

اللهم عجل لولیک الفرج